

DECIZIE

03 februarie 2010

mun. Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Anastasia Pascari
Ion Corolevschi
Ala Cobăneanu

cu participarea interpretului

Angela Furdui

examinând în ședință publică recursul declarat de către OA

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui OA împotriva Agenției
pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău cu privire la contestarea actului
administrativ

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2009, prin care
acțiunea a fost respinsă

constată:

La 02 martie 2009 OA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției
pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 04 februarie 2009 s-a adresat cu
cerere către pârât, solicitând stabilirea și achitarea indemnizației de șomer pentru
perioada 17 octombrie 2008 – 27 ianuarie 2009, în legătură cu faptul că în perioada dată
nu a avut posibilitate de a se angaja în câmpul muncii, însă la 20 februarie 2009 a primit
răspuns prin care i-a fost refuzat de a-i stabili și achita ajutor de șomaj.

Consideră refuzul neîntemeiat, pe motiv că anterior la 03 noiembrie 2008 s-a
adresat către Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă cu cerere, prin care a solicitat
de a-i acorda posibilitatea de a frecventa cursuri de secretar-referent, însă în mod verbal
i-a fost refuzat, fapt prin care i-a fost încălcat dreptul la studii. De asemenea a invocat
că dânsul s-a refuzat de la posturile vacante propuse de către Agenția pentru Ocuparea
Forței de Muncă, pe motiv că fiecare om are dreptul la libera alegere a locului de
muncă.

Solicită anularea răspunsului nr. A-7/09 din 17 februarie 2009 și obligarea
pârâtului de a-i stabili și achita ajutor de șomaj pentru perioada 17 octombrie 2008 – 27
ianuarie 2009.

În cadrul dezbaterilor judiciare OA a depus cerere de concretizare a cerințelor
sale, solicitând obligarea pârâtului de a-i stabili și achita ajutor de șomaj pentru
perioada 17 octombrie 2008 – 27 ianuarie 2009.

În susținerea cerinței date a indicat că a prezentat Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă certificat, prin care se atestă faptul că în perioada 15 martie 2006-18 ianuarie 2007 el a fost deținut în Penitenciarul nr. 13, iar conform prevederilor legale beneficiază de dreptul la indemnizația de șomer.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2009 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 10 decembrie 2009 OA a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii atacate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, considerând că de către prima instanță nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond. Menționează că în cadrul dezbaterilor judiciare a depus o cerere, la care a anexat copia certificatului nr. 5/286 din 02 februarie 2007, fapt despre care nu este indicat în procesul-verbal al ședinței de judecată. De asemenea susține că în cererea dată s-a referit la prevederile art. 34 alin. (2) al Legii nr. 102-XV din 13 martie 2003 privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, în temeiul cărui dânsul, ca persoană eliberată din locurile de detenție, beneficiază de dreptul de a primi ajutor de șomaj.

Recurentul OA, în ședința instanței de recurs, a susținut recursul, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii atacate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Reprezentantul intimatului Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău – Vera Bodrug, în ședința instanței de recurs, a solicitat respingerea recursului cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Audiind părțile, studiind materialele dosarului, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 417 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din certificatul nr. 5/286 din 02 februarie 2007 eliberat de Penitenciarul nr. 13 al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, în perioada de la 15 martie 2006 până la 18 ianuarie 2007, OA s-a deținut în Penitenciarul nr. 13 (f. d. 24).

La 17 octombrie 2008, în baza cererii scrise, OA a fost înregistrat ca persoana în căutarea unui loc de munca la secția pentru ocuparea forței de munca sectorul Buiucani, ce se confirmă prin fișa persoanei aflate în căutarea unui loc de muncă.

Conform art. 34 alin. (1) lit. e) al Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2003, alocația de integrare sau de reintegrare profesională este o sumă lunară fixă neimpozabilă, de 15 la sută din salariul mediu pe economie din anul precedent, la data stabilirii plății, alocată de la bugetul de stat Fondului de șomaj și acordată pe o perioadă de cel mult 9 luni calendaristice șomerilor care nu s-au putut angaja în câmpul muncii după eliberare din locuri de detenție sau din instituții de reabilitare socială.

Iar aliniatul (1) al aceluiași articol, prevede că alocația de integrare sau de reintegrare profesională se acordă persoanelor specificate la alin. (1) începând cu a opta zi de la data înregistrării cererii la agenție.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză și având ca obiect al litigiului contestarea refuzului cu privire la stabilirea și achitarea alocației de șomaj și obligarea Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău de a stabili și achita ajutor de șomaj pentru perioada 17 octombrie 2008 – 27 ianuarie 2009 lui OA, prima instanță corect a ajuns la concluzi netemeinicii acțiunii.

În susținerea soluției enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 37 al Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2003, care reglementează categoriile de persoane care nu beneficiază de ajutor de șomaj și de alocații, unde direct este stipulat că nu beneficiază de ajutor de șomaj, de alocație de integrare sau de reintegrare profesională persoanele care, la data solicitării drepturilor, refuză neîntemeiat un loc de muncă corespunzător sau participarea la servicii de stimulare a ocupării forței de muncă oferite de agenții.

Aceleași dispoziții, fiind conținute și la punctul 5 al Procedurii de înregistrare și examinare a cererilor pentru acordarea alocației de integrare sau reintegrare profesională aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 888 din 02 august 2004, de asemenea indică că șomerii nu vor beneficia de alocație de integrare sau reintegrare profesională în cazul în care, până la stabilirea dreptului de a o primi, refuză neîntemeiat un loc de muncă corespunzător, conform legislației, sau serviciile de stimulare a ocupării forței de muncă prestate de agenție.

Cu referire la prevederile normei enunțate instanța de recurs menționează că în cadrul dezbatărilor judiciare a primei instanțe a fost constatat cu certitudine faptul că la data luării la evidență a lui OA la Agenție, ținându-se cont de faptul că solicitantul avea studii gimnaziale și nu avea nici o profesie, dânsului i-au fost propuse locuri vacante care nu cer o pregătire profesională și anume posturi de hamal, muncitor auxiliar și paznic, însă el a refuzat pe motiv de sănătate, fapt ce se confirmă prin semnătura ultimului (f. d. 19-verso).

După cum denotă actele cauzei la 24 octombrie 2008 lui OA i-au fost propuse suplimentar locuri vacante de curier la Agenția „Ediții Periodice” și la „SRL „Boutique”, la care recurentul de asemenea a refuzat din motivul salariului mic, cerințelor înaintate de angajator și depărtării de la domiciliu.

La fel se stabilește, că ulterior, la 03 noiembrie 2008, lui OA i-au fost propuse și cursuri de formare profesională de electromecanic ascensoare, operator în sala cu cazane, tâmplar, parchetar, chelner-barman, însă care iarăși au fost refuzate, pe motivul stării sănătății prin motivarea că aceste funcții necesită efort fizic (f. d. 20).

Ca urmare a acestui refuz, Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău a eliberat solicitantului îndreptare pentru consultarea medico-psihologică, care însă nu a fost efectuată.

Tot materialul probator atestă că lui OA i-au fost propuse și alte locuri vacante de muncă pe care ultimul de asemenea le-a refuzat, atât pe motiv de sănătate, cât și din alte considerente.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține drept justă concluzia primei instanțe cu privire la temeinicia refuzului Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a

mun. Chișinău în achitarea lui OA alocație de șomaj pentru perioada 17 octombrie 2008 – 27 ianuarie 2009, prin prisma art. 37 al Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2003, dat fiind faptul că ultimul nu poate beneficia de ajutor de șomaj și de alocații, deoarece refuzurile ultimului la locurile vacante de muncă oferite de agenți sunt neîntemeiate, or recurentul la repetatele solicitări a Agenției nu a prezentat fișa consultației medico-psihologice cu privire la indicațiile și contraindicațiile de ocupare a anumitor funcții.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia respingerii acțiunii.

În consecință, instanța de recurs constată că susținerile recurentului formulate în recurs nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece acestea se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulumul de probe, apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material care guvernează raportul juridic în litigiu.

Distinct de cele expuse și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 417 alin. (1) lit. a), art. 419 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

Decide:

Se respinge recursul declarat de către OA.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2009 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui OA împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței, judecătorul

Anastasia Pascari

Judecătorii

Ion Corolevschi

Ala Cobăneanu